

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2006 r. — Coca-Cola Company przeciwko OHIM — Azienda Agrícola San Polo (MEZZOPANE)

(Sprawa T-175/06)

(2006/C 212/59)

Język skargi: hiszpański

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2006 r. — Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30 (Madryt) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-177/06)

(2006/C 212/60)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Coca-Cola Company (N.W. Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone Ameryki) (*Przedstawiciele:* E. Armijo Chavarri i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Azienda Agrícola San Polo Exe S.r.l.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie R 99/2005-1,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Azienda Azienda Agrícola San Polo Exe S.r.l.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MEZZOPANE” dla towarów z klasy 33 — zgłoszenie nr 2 242 147

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne krajowe znaki towarowe „MEZZO” i „MEZZOMIX” dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94, ponieważ towary oznaczone spornymi znakami towarowymi są podobne, sporne oznaczenia są do siebie zbliżone pod względem wizualnymi i fonetycznym, a rozpatrywane znaki towarowe mogą stwarzać w obrocie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Strony

Strona skarżąca: Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30 (Madryt) (*Przedstawiciele:* J. L. Buendía i R. González-Gallarza Granizo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dokonanej przez Komisję Europejską (Eurostat) klasyfikacji Madrid Calle 30 jako jednostki należącej do sektora „administracji publicznej” zgodnie z „Europejskim Systemem Rachunków 1995” (ESA 95) zawartym w załączniku A do Rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r., która to klasyfikacja wynika z rachunków opublikowanych przez Komisję (Eurostat) w dniu 24 kwietnia 2006 r. w sprawie danych za rok 2005 dotyczących deficytu sektora publicznego i długu publicznego w celu zastosowania Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu stanowiącego załącznik do traktatu WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze wnosi się o stwierdzenie nieważności dokonanej przez Komisję Europejską (EUROSTAT) klasyfikacji Madrid Calle 30 S.A. jako podmiotu należącego do ogólnego sektora „administracji publicznej” zgodnie z „Europejskim Systemem Rachunków 1995” (ESA 95) zawartym w załączniku A do Rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (!). Zdaniem stron skarżących taka klasyfikacja wynika z rachunków opublikowanych przez Komisję (Eurostat) w dniu 24 kwietnia 2006 r. w sprawie danych za rok 2005 dotyczących deficytu sektora publicznego i długu publicznego w celu zastosowania Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu stanowiącego załącznik do traktatu WE.

Strony skarżące zwracają uwagę na okoliczność, iż Madrid Calle 30 jest spółką akcyjną należącą do Ayuntamiento de Madrid oraz prywatnego konsorcjum, złożonego przez trzy spółki usługowe i konstrukcyjne, wybranego w drodze przetargu publicznego po spełnieniu ścisłych kryteriów dotyczących cen rynkowych.

Na poparcie swoich zarzutów skarżące podnoszą:

- naruszenie licznych zasad regulujących ESA 95, dotyczących klasyfikacji instytucji do sektorów „administracji publicznej” lub „spółek niefinansowych”;
- naruszenie zasady ogólnej uzasadniania aktów administracyjnych oraz wysłuchania zainteresowanego.

(¹) Dz.U. L 310, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2006 r. — Fränkischer Weinbauverband przeciwko OHIM (trójwymiarowy znak towarowy „Bocksbeutel”)

(Sprawa T-180/06)

(2006/C 212/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fränkischer Weinbauverbände.V. (Würzburg, Niemcy) (*Przedstawiciel:* N. Hetzelt i A. Weigand, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 kwietnia 2006 r. (sprawa R 0479/2004-1)
- nakazanie pozwanemu opublikowania na podstawie art. 40 rozporządzenia nr 40/94 wspólnotowego znaku towarowego nr 002323301 oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak wspólny „Bocksbeutel” dla towarów i usług z klas 32, 33 i 42 (zgłoszenie nr 323 301)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zgłoszony znak towarowy winien podlegać ochronie, ponieważ wykazuje minimum charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 64 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹). Ponadto zaskarżona decyzja narusza zasadę równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisja

(Sprawa T-181/06)

(2006/C 212/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (*Przedstawiciel:* Giacomo Aiello, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/334/WE z dnia 28 kwietnia 2006 r. C (2006) 1702 w części, w której wyłącza z finansowania przez Wspólnotę niektórych wydatków Republiki Włoskiej z tytułu Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji, wraz z obciążeniem pozwanej kosztami, należnościami i honorariami związanymi ze sprawą; obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Włoska wniosła skargę do Sądu na decyzję Komisji z dnia 20 kwietnia 2006 r. C (2006) 1702 w części, w której wyłącza z finansowania przez Wspólnotę niektórych wydatków Republiki Włoskiej z tytułu Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca podnosi naruszenie i wadliwe zastosowanie:

- artykułu 11 ust. 1 lit. x) pkt 4, art. 13 ust. 2, art. 15 ust. 4 lit. a), art. 30 ust. 1 i 2 i art. 50 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 271 z 3.10.1997, str. 19);